

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [it](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska. Översättningen till är dock redan färdig.

engelska

Swipe to change

Bevisupptagning

Italien

1 Bevisbörd**1.1 Hur ser bevisbördereglererna ut?**

Principerna för bevisbördan fastställs i artikel 2697 i civillagen, där följande anges: "Den som vill göra en rättighet gällande i domstol måste bevisa de omständigheter som konstituerar grunden för rättigheten i fråga. Den som invänder att dessa omständigheter saknar verkan eller att rättigheten i fråga har ändrats eller utsläcks måste bevisa de omständigheter på vilka invändningen grundar sig."

På grundval av dessa principer måste följaktligen käranden bevisa de konstituerande omständigheter som ligger till grund för hans framställning (dvs. de omständigheter som rättsligt ger upphov till de verkningar som han åberopar). Svaranden måste å sin sida bevisa de hindrande, utsläckande eller ändrande omständigheter som kan leda till att kärandens framställning avvisas och att hans anspråk därmed blir ogiltiga.

Om käranden inte bevisar de omständigheter som konstituerar hans rättighet, avvisas dock hans framställning, oberoende av om svaranden lägger fram försvarsinvändningar och oavsett bevisen för sådana.

Enligt artikel 2698 i civillagen är alla avtal som leder till att bevisbördan kastas om eller ändras ogiltiga, när det rör sig om en rättighet som de berörda parterna inte kan förfoga över eller när omkastningen eller ändringen får till följd att det blir alltför svårt för någon av parterna att utöva rättigheten. Otillräckliga bevis är till nackdel för den part som är skyldig att påvisa de konstituerande omständigheterna eller invändningarna mot sådana omständigheter, dvs. käranden respektive svaranden, i den meningen att sådan otillräcklighet jämföras med avsaknad av bevis.

1.2 Finns det undantag från bevisbördereglererna? Om ja, i vilka fall? Är det i sådana fall möjligt att komma med motbevisning?

Bevisbördan bortfaller i följande fall:

När det gäller presumtioner, dvs. när lagen i fråga om bevisning fastlägger de rättsliga verkningarna av bestämda omständigheter, eller tillåter domstolen att från en känd omständighet sluta sig till en okänd (artikel 2727 i civillagen).

Presumtioner delas in i följande typer:

Rättsliga presumtioner, som kan vara av två typer: presumtioner som får motbevisas (*praesumptio juris tantum*) och presumtioner som inte får motbevisas (*praesumptio juris et de jure*).

Enkla presumtioner bedöms av domstolen, som får godta dem endast om de grundar sig på tyngande, specifika och samstämmiga omständigheter. Enkla presumtioner får inte heller godtas när det gäller sådana omständigheter för vilka lagen utesluter bevisupptagning genom vittnesmål (artikel 2729 i civillagen). När det gäller allmänt kända omständigheter, dvs. sådana omständigheter som vid tidpunkten och på platsen för avgörandet är kända av folk i allmänhet och som följaktligen inte kan betvivlas vara för handen (artikel 115 i civilprocesslagen).

När det gäller obestridda eller godtagna omständigheter, dvs. sådana omständigheter som parterna anför i samförstånd eller som godtas – eventuellt tyst – av den av parterna som skulle kunna ha intresse av att bestrida dem (artikel 115, första stycket i civilprocesslagen).

1.3 Hur övertygande måste bevisningen vara för att läggas till grund för en dom?

Domstolens avgörande ska, oavsett om det rör sig om att tillmötesgå kärandens framställning eller om att tillmötesgå svarandens invändningar, grunda sig enbart på sådana omständigheter som helt och hållet bevisats, antingen direkt eller genom presumtioner.

Domstolens avgörande får inte grunda sig på sådana omständigheter som inte bevisats, även om dessa omständigheter är möjliga eller mycket sannolika (artikel 115, första stycket i civilprocesslagen).

2 Bevisupptagning**2.1 Måste en part begära att bevisning tas upp eller kan domstolen ibland ta initiativ till bevisupptagning?**

I italiensk rätt gäller i fråga om bevisning den princip som anges i artikel 115, första stycket i civilprocesslagen, enligt vilken domstolen "utom i de fall som föreskrivs i lagen" ska lägga de bevis som lagts fram av parterna till grund för sitt avgörande (*dispositionsprincipen*).

Det finns emellertid några undantag från denna princip, i följande artiklar i civilprocesslagen:

Enligt artikel 117 får domstolen anordna en informell utfrågning av parterna.

Enligt artikel 118 får domstolen beordra kontroll av personer och deras egendom.

Enligt artiklarna 61 och 191 får domstolen låta sig biträdas av tekniskt sakkunniga.

Enligt artikel 257 får domstolen om ett vittne hänvisar till en annan person på eget initiativ kalla denna andra person som vittne.

Enligt artikel 281b får en underrätt som enmansdomstol på eget initiativ kalla vittnen för bevisupptagning om parterna i sina framställningar har hänvisat till personer som tycks kunna känna till de faktiska omständigheterna i ärendet.

När det gäller arbetstvister ersätts dispositionsprincipen av ett system som kännetecknas av förhørsinslag. Regler för detta finns i följande artiklar:

Artikel 420 som föreskriver fria utfrågningar av parterna vid förhandlingen.

Artikel 421 enligt vilken domstolen på eget initiativ när som helst får ta emot bevismedel, även om detta innebär att begränsningarna i civillagen överskrids.

När det gäller äktenskapsskillnad får undersökningsdomaren på eget initiativ begära in bevis, men endast gällande inkomst och levnadsstandard.

2.2 Vad händer om en parts begäran om bevisupptagning godkänns?

Om en part begär bevisupptagning kan motparten begära att motbevis ska tas upp. I sådana fall godtar domstolen båda framställningarna om bevisupptagning, om den anser att de omständigheter som åberopas är relevanta för avgörandet.

Om domstolen godtar bevismedlen, ska den därefter pröva dessa.

När bevisningsfasen har avslutats inleds överläggningarna i ärendet.

2.3 I vilka fall får domstolen avslå en parts begäran om bevisupptagning?

Domstolen avvisar framställningar om bevisupptagning när bevisen i fråga enligt lag inte kan godtas (t.ex. vittnesutsagor som bevis för att en fastighet har sålts) eller när de omständigheter på vilka framställningen grundar sig inte har någon betydelse för avgörandet i ärendet (t.ex. vittnesutsagor om omständigheter som enligt domstolens uppfattning inte har med ärendet att göra).

2.4 Vilka olika bevismedel finns det?

I italiensk rätt indelas bevismedel i skriftlig bevisning och annan bevisning.

Skriftlig bevisning omfattar

officiella handlingar (artikel 2699 och följande)

privata handlingar (artikel 2702 och följande)

telegram (artikel 2705 och följande)

privata brev och uppteckningar (artikel 2707)

företags bokföringsdokument (artikel 2709)

mekaniskt framställda kopior (artikel 2712)

kopior av handlingar och dokument (artikel 2714 och följande).

Annan bevisning omfattar

vittnesmål (artikel 2721 och följande)

erkännanden (artikel 2730 och följande)

utsagor avgivna under sanningsförsäkran (artikel 2736 och följande)

bevis som framkommit genom syn (civilprocesslagen, artikel 258 och följande).

Därutöver kan rätten tillfråga sakkunniga, som då ska bidra med sakkunskaper som rätten inte själv besitter.

2.5 Hur går vittnesförhör till? Skiljer de sig från förhör med sakkunniga? Vilka regler gäller för skriftlig bevisning och sakkunnigutlåtanden?

En undersökningsdomare (*giudice istruttore*, se artikel 245 i civilprocesslagen) kallar vittnen för bevisupptagning genom vittnesmål. Vittnena är därvid skyldiga att inställa sig för att höras. Om de inte gör detta, kan tvångsåtgärder tillgripas eller viten dömas ut.

Domstolen fastställer tid, plats och tillvägagångssätt för vittnesförhören. På begäran av den part i vars intresse det ligger att vittnet hörs kallar delgivningsmannen vittnet till rätten. Vittnet läser upp den text där han eller hon förbinder sig att säga sanningen och förhörs av domstolen (det är förbjudet för parterna att förhöra vittnen direkt).

Nyligen infördes i rättsordningen möjligheten för domstolen att förordna att vittnesmålet ska avges skriftligen (civilprocesslagen, artikel 257a).

Sakkunniga utses av domstolen, som också formulerar frågorna och kallar de sakkunniga till förhandling där dessa vittnar under ed. I allmänhet utarbetar den sakkunniga en skriftlig rapport, men domstolen kan också begära att den sakkunniga ska svara muntligt vid förhandlingen (artikel 195 i civilprocesslagen).

Skriftliga bevis ingår i processen från och med det tillfälle då de införs i parternas akter, vilket kan vara när målet inleds eller senare, förutsatt att den tidsfrist som lagen anger respekteras.

2.6 Har vissa bevismedel större bevisvärde än andra?

De bevismedel som har högst bevisvärde enligt italiensk rätt är offentliga handlingar (den enda invändning som får göras mot sådana är att det rör sig om förfälskningar) och presumtioner som inte får motbevisas.

En offentlig handling (artikel 2699 och följande i civilprocesslagen) är ett dokument som upprättats i enlighet med gällande formkrav en notarius publicus eller annan offentlig tjänsteman som har behörighet att bekräfta dokumentets offentliga status på den plats där det upprättas. En offentlig handling har full beviskraft så länge inga fel i handlingen påvisats. Den har alltså ett absolut och ovillkorligt bevisvärde.

Presumtioner som inte får motbevisas (*praesumptio juris et de jure*) (artikel 2727 i civilprocesslagen) har högre bevisvärde; mot dessa får inga motbevis presenteras.

2.7 Är det obligatoriskt att använda ett visst bevismedel för att styrka en omständighet?

Enligt lagen kan vissa omständigheter bevisas enbart med vissa typer av bevis, i en del fall enbart med offentliga handlingar och i andra fall enbart med skriftliga bevis (dvs. offentliga eller privata handlingar).

2.8 Är vittnen enligt lag skyldiga att avge vittnesmål?

Vittnen är skyldiga att avge vittnesmål om inte annat anges i lag. I lagen finns bestämmelser om obehörighet att vittna, om förbud mot att vittna och om möjligheten att avstå från att vittna. Vittnesplikten följer indirekt av domstolens rätt att, om ett vittne underlåter att infinna sig, enligt artikel 255 i civilprocesslagen förordna att vittnet ska hämtas till rätten eller utdöma vite.

2.9 I vilka fall kan de vägra att vittna?

Enligt straffprocesslagen, som civilprocesslagen hänvisar till, finns möjligheten att avstå från att vittna om vittnesmålet skulle kunna innebära brott mot tystnadsplikt eller röjande av företagshemlighet eller statshemlighet.

2.10 Kan en person som vägrar att vittna straffas eller tvingas att avge vittnesmål?

Om ett vittne finner sig vid rätten men utan giltigt skäl vägrar avlägga vittnesmål eller om det finns goda skäl att misstänka att det vittnesmål som avläggs är falskt eller att vittnet undanhåller information ska undersökningsdomaren enligt artikel 256 i civilprocesslagen anmäla vittnet till åklagarmyndigheten, till vilken en kopia av förhørsprotokollet vidarebefordras.

2.11 Finns det personer som inte får höras som vittnen?

En person som kan komma att påverkas personligen av ärendets utveckling får inte vittna, eftersom det intresse som han eller hon har i fallet kan medföra rätt att delta som part i ärendet (artikel 246 i civilprocesslagen).

Minderåriga under fjorton år får höras endast om det är nödvändigt på grund av särskilda omständigheter (artikel 248 i civilprocesslagen).

2.12 Vad är domstolens och parternas respektive roller vid vittnesförhör? När får ett vittne höras med tekniska hjälpmedel, till exempel videokonferens eller andra medier?

Domstolen leder förhöret av vittnet genom att ställa direkta frågor till vittnet rörande de godtagna omständigheterna i ärendet och sådana frågor som parternas företrädare med hänvisning till dessa omständigheter under loppet av förhöret begär ska ställas.

Trots att civilprocesslagen inte innehåller några explicita skrivningar om att använda videokonferens tillåts detta i det italienska rättssystemet. Enligt artikel 202 i civilprocesslagen ska undersökningsdomaren när han eller hon förordnar att bevis ska upptas fastställa tid, plats och tillvägagångssätt för detta. Inom ramen för denna bestämmelse kan domaren förordna bevisupptagning genom videokonferens.

Enligt artikel 261 i civilprocesslagen får domstolen också förordna att vittnesmålet ska spelas in på film med hjälp av mekaniska medel, verktyg eller metoder. Straffprocesslagen innehåller explicita bestämmelser om användningen av videokonferens (se exempelvis artikel 205b).

3 Bevisvärdering

3.1 Om en part har skaffat fram bevisning på ett otillåtet sätt, hindrar det domstolen från att lägga den till grund för domen?

Domstolen tar inte hänsyn till bevisning som inte begärts och godtagits i vederbörlig ordning.

3.2 Kan en partsutsaga användas som bevisning?

En parts utsaga räknas inte som bevis till partens fördel. Den räknas emellertid som bevis till partens nackdel om det rör sig om ett erkännande som avgivits under ett formellt förhör.

Senaste uppdatering: 22/01/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.